

ROALD DAHL

Met tekeningen van Adam Larkum

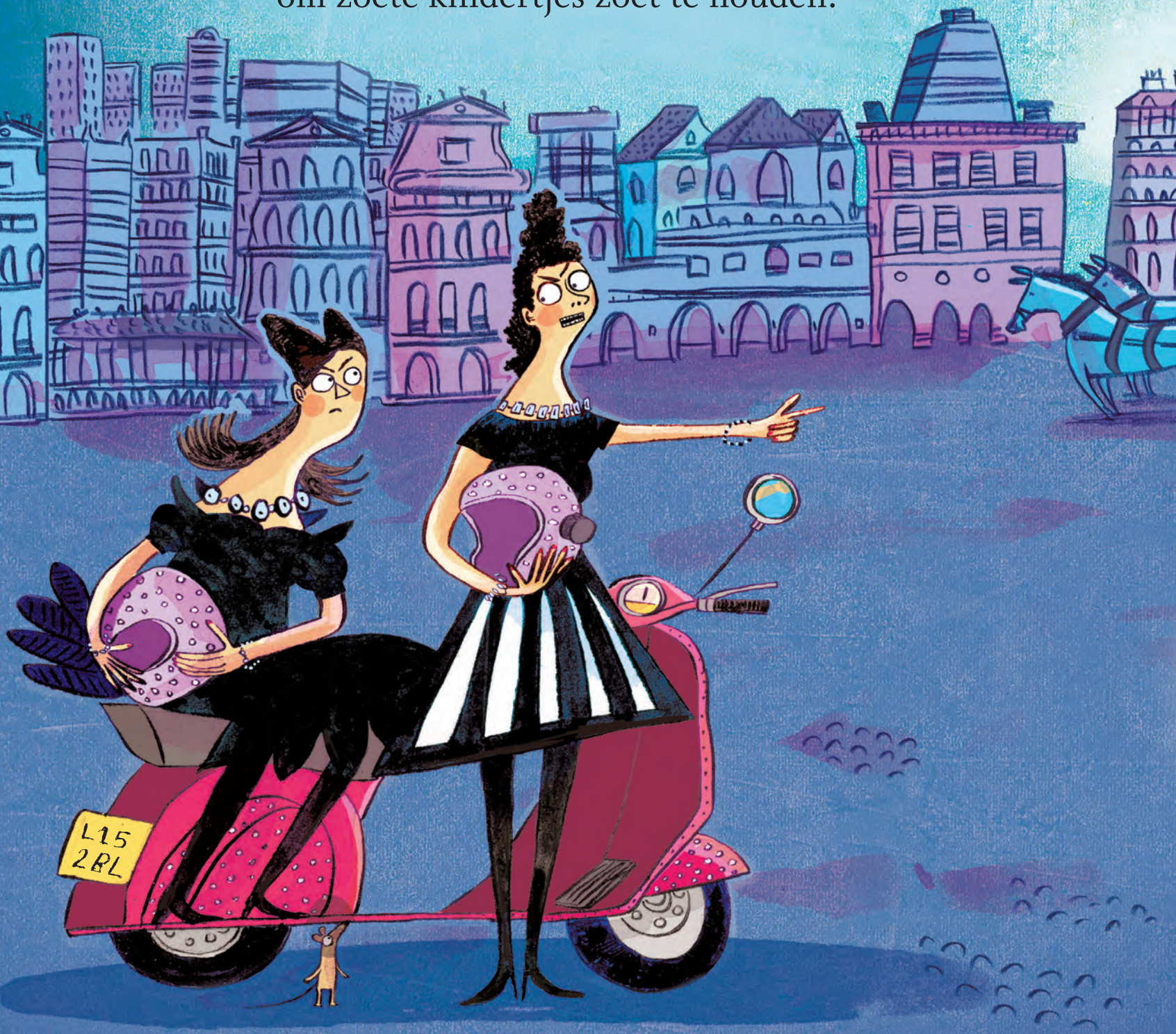

DE FONTEIN

Je denkt misschien: dit ken ik al,
maar dat is heus niet het geval.

Het **echte** verhaal van Assepoester
is heel wat bloediger en woester.

Men heeft er vroeger iets slaps van gebrouwen
om zoete kindertjes zoet te houden.

Het begin zit er niet zo ver naast:
de stiefzusters hadden zich weggehaast
in de donkere nacht naar 't koninklijk bal,
prachtig gekleed, met juwelen en al,

A colorful illustration of a woman with curly red hair, wearing a blue dress and a green earring, standing in a kitchen. She is holding a green stick and decorating a white plate with a purple flower. The kitchen is filled with various dishes, including a large pie, a yellow teapot, and several cups and saucers. A window in the background shows a cityscape. At the bottom of the image, a group of mice are gathered, some holding forks and knives, looking up at the woman. The background is a light blue wall with a pattern of leaves.

nadat ze Assepoes onverdroten
in een kelder hadden opgesloten,

waar ratten met hongerige magen
aan haar tenen begonnen te
knagen.

Ze brulde: 'Help!' en: 'Laat me eruit.'

Haar petemoei hoorde het zielig geluid

en badend in een zee van licht
verscheen ze voor Assepoes' gezicht.

‘Is er iets, kindje?’ vroeg ze aanminnig.

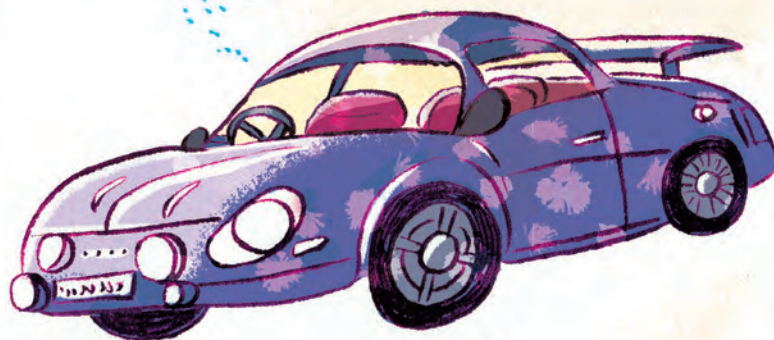
‘Dat zie je toch wel!’ riep Assepoes vinnig.

Ze sloeg op de deur uit alle macht
en riep: 'Ik wil ook naar het bal vannacht!
Een **disco** in het koningshuis!
Zij zijn erheen en ik zit **thuis**!

Ik wil een koets! En mooie kleren,
kettingen en pauwenveren!

En glazen muiltjes, twee daarvan
en een ragdunne panty an.

Als ik er opgetut heen kan gaan,
kijkt de prins geen ander aan.'

Petemoei zei:
'Goed, eropaf,'
en zwaaide met
haar toverstaf.

En een-twee-drie,
daar was ze al,
Assepoester
op het bal.

De zusters zagen, groen van nijd,
haar **dansen** met Zijne Majesteit.

Ze hield haar koninklijke held
muurvast tegen zich aan gekneld.

Ze perste hem tegen haar japon
tot hij geen **pap** meer zeggen kon.

De klok sloeg twaalf. Zij riep: 'Gos!
Ik ga, anders ben ik de klos!'

De prins riep: 'Hé, wat krijgen we nou?'
en greep haar stevig bij haar mouw.

Zij riep:
'Laat los! Doe niet zo rot!'
Daar scheurde haar hele jurk kapot.

De trap af in haar ondergoed.
O jee, een **mul** viel van haar voet.

De prins erheen en greep hem vast,
drukte zijn lippen tegen het glas.

‘Wie dit muiltje past,’ zo riep hij uit,
die wordt morgen al mijn bruid!

Ik doorzoek de stad van poort tot poort,
tot ik het kind heb opgespoord.’

Hij zette ’t muiltje op een krat.

Niet zo bijster slim was dat,
want een der zusters merkte 't op
(die dikke met de puistenkop).

Ze sloop erheen en pikte 't mee
en spoelde het door de wc.

